

Motion till riksdagen 2012/13:Fö225

av **Ola Johansson och Helena Lindahl (C)**

Försvarets överprövning av vindkraft

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om riksintresse för totalförsvaret med avseende på hinderfrihet kring flygplatser.

Motivering

Försvarets säger nej till vindkraft med hänsyn till miljöbalkens regler om riksintresset att skydda totalförsvarets intresse. Att hela landet måste kunna försvaras borde vara en självklarhet, liksom att ett modernt högteknologiskt luftförsvar som inkluderar flygstridskrafter, robotsystem, sensorer och radiokommunikation krävs för att lösa en sådan uppgift.

Med tanke på de investeringar som görs i modernare flygplan och att försvaret har som uppgift att lösa sin uppgift i hela vårt luftrum är det förvånande att allt större ytor av vårt land, inte mindre än 51 % av landets yta söder om Gävle, tas i anspråk som riksintressen enligt miljöbalken.

Svensk försvarsindustri har ett mycket gott rykte och vi följer med stort intresse BAE/Saabs ansträngningar att genomföra internationella affärer med de luftförsvarssystem som används i Sverige. Det är därför med stor oro vi ser hur Försvarets inför en internationell kundkrets, länder där investeringar görs i vindkraft, så uppenbart påvisar våra stridsflygplans och radarsystems begränsningar att verka i en sådan miljö.

Att Försvarets bland annat motsätter sig sådan vindkraftsetablering som äventyrar flygsäkerheten och flygverksamhetens operativa krav, innebär att totalförsvarets intressen att trygga energiförsörjningen i en krissituation hämmas.

Sammantaget betyder det att få verkligt goda lägen för vindkraftsetablering återstår i södra Sverige, medan nya investeringar styrs mot norra Sverige. Det

Fel! Okänt namn på

innebär en betydande merkostnad i ny överföringskapacitet och nätförluster, till ett värde av minst 18 miljarder kronor enligt Svenska kraftnät. Det tydliggör också Försvarsmaktens ensidiga närvaro i södra Sverige, jämfört med norra.

Tillämpningen av de så kallade MSA-ytorna, en 55 km radie runt en flygplats, går utöver den hinderfrihet för flygplatser som utarbetats av den internationella flygorganisationen ICAO och som tillämpas av såväl civilt som militärt flyg, även av Nato.

Även verksamheten kring militära flygplatser regleras enligt miljöbalken. Det behov av yttutrymme för lågflygning som anges som motiv för MSA-ytor behövs inte, eftersom sådan ändå inte tillåts i fredstid. Trots det skall Försvarsmakten yttra sig över alla objekt med en totalhöjd på 20 meter utanför och 45 meter inom sammanhållen bebyggelse. Det inkluderar även mobilmaster. Det är ytterst sällan en sådan stoppas, medan det snarare är regel än undantag när det gäller vindkraft.

Då svenskt flygvapen deltar i internationella operationer borde flygledare, piloter och övrig personal övas i att verka under ICAO:s regler för hinderfrihet runt flygplatser. Den departemenstövergripande dialogen om dessa frågor bör fortsätta i syfte att kunna nå energipolitiska mål, på ett kostnadseffektivt sätt, med hänsyn tagen till en rimlig tillämpning av riksintresset för totalförsvaret. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 27 september 2012

Ola Johansson (C)

Helena Lindahl (C)